

Læseverdenen, Noget, der var værd haabe at skrive, trykke og læse. Den høitærede Minister kan dog vistnok ikke Andet, end være bleven opmærksom paa, hvilket deilig, og man skulde synes sølgeværdigt, Exempel, vort Søster-Universitet i Norge i den Henseende har givet; thi, saavidt jeg veed, lader man der slet ikke de saakaldte Programmer trykke, og i alt Fald saa anvender det, hvad det har, næsten udelukkende paa at udgive saadanne Bærter, som deels ellers ikke vilde udkomme, og som det deels ikke kunde betale sig for Boghandlerne at forlægge. Hvad der allerede er udgivet af de gamle nordiske Love og Digte, det kalder jeg en Gæve for et nordisk Universitet, og jeg vil sige, at der vilde jo allerede være skeet Meget, dersom man blot havde anvendt 300 Rd. hvert Aar til at trykke Noget, som virkelig duede, og som vi idetmindste i lang Tid havde maattet savne i Literaturen. Jeg skal ikke nægte, at, naar jeg hører, at der er givet saa og saa Meget ud til Programmer, Lections-Cataloger osv., og at der nu kun er 300 Rd. tilbage, og det er ikke Noget at tale om, at det gives en Professor til et Slags Honorar for hans Lærebog eller andet Sligt, saa minder det mig om, hvad jeg dog kan huske slog mig ganske forbausende engang i min Ungdom. Der var nemlig et Legat fra Fortiden, som var bestemt til at anvendes til Udgivelsen af nordiske Oldskrifter, og da jeg interesserede mig meget derfor, og det i mange Aar var gaaet istaa, saa gik jeg hen til en af de Professorer, som havde med Legatet at bestille, og som iøvrigt var en meget dygtig, men ganske skæmtet Mand, og da jeg nu spurgte ham: Kan man dog ikke efter 20, eller maaskee det var 30 Aars Forløb, vente, at der vil komme nogen Fortsættelse af de nordiske Oldskrifter, som dette Legat er stiftet for, svarede han: Nei! der er ikke uden 1100 Rd. i det Hele, og dem have vi deelt imellem os, saa der bliver kun 50 Rd. aarlig tilbage, og da jeg anmærkede, at selv disse 50 Rd. aarlig i saamange Aar kunde dog samlede bruges til Noget, svarede han mig smilende: „Ja, men de ere ogsaa gaaede med.“

Monrad: Hvad den anden Deel af Forslaget angaaer, vil det jo kunne finde sin

Afgjørelse paa et passende Sted igjennem Finantsloven; derigjennem vil man jo kunne stille de Betingelser for den Anvendelse af den bevilgede Sum, som man mulligvis vilde finde hensigtsmæssige; man kunde jo nedsætte den hele Sum o. s. v., men det er altsaa Noget, som aldeles hører ind under Finantsloven. Hvad den første Deel af Forslaget angaaer, da skal jeg ikke nærmere gaa ind paa Realiteten, men det kunde maaskee dog være i sin Orden, at den, der samler mange Tilhørere om sig, bliver stillet noget anderledes end den, der samler meget saa, eller maaskee slet ingen. Jeg troer, at det er anerkendt, at Forslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, ikke vil kunne antages af Thinget, og jeg kan i den Henseende opfordre de ærede Medlemmer til at følge den ærede Forslagsstiller, thi han erklærede før, at han vilde tage Forslaget tilbage, dersom han stod alene; det var kun Hensynet til, at nogle af de andre Herrer, der vare med ham, ikke vilde tage det tilbage, der gjorde, at han ikke tog det tilbage. Jeg haaber derfor, at Thinget vil følge den ærede Forslagsstillers egentlige Tanke og egentlige Ønske ved at stemme imod det; da han jo ikke, af Hensyn til sin moralske Forpligtelse ligeoverfor de andre Forslagsstillere, kan komme til at fuldbyrde det, hans Hjerte egentlig ønsker, saa mener jeg, at vi bør gjøre det paa hans Vegne ved at stemme imod Forslaget.

Winther: Det forekommer mig, at det er blevet tilstrækkeligt oplyst, at der har været god Grund til at komme med et Forslag af denne Art, og at der derfor ikke er den mindste Grund til at affærdige det paa en saadan Maade, som skeet er af den sidste ærede Taler; men paa den anden Side er man jo kommen i en forlegen Stilling ved det, der nu er passeret, idet den ærede Minister har givet et bestemt Tilfagn om, at han vil ordne Sagen ad administrativt Veie, og den ærede Forslagsstiller selv har anerkendt, at der dog ikke i dette Dieblik, som Sagen nu staaer, er fuld Grund til at fastholde det. Naar nu nogle af de ærede Forslagsstillere absolut ville have afstemt derover, saa er det jo ubehageligt, at man kommer til at stemme mod Forslaget, uagtet